

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 17 juni.

1927

Ny § 2 i de under 11 mai 1918 utferdigebruksregler for Haukås statsalmenning i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, utferdiget av Landbruksdepartementet i medhold av lov om skogvesenet av 22 juni 1863 § 48. 11 juni.

§ 2. Enhver bruksberettiget, der ønsker utvisning, må innen hvert års 31 mars til almenningstyret innsende en skriftlig opgave over det kvantum trevirke der ønskes utvist, ledsaget av opplysning om brukets navn, gårdsnr. og bruksnr. samt hvortil det begjærte skal anvendes.

Almenningstyret trer så sammen til behandling av ansøkingene og bedømmer hvorvidt det ansøkte tiltrenges og med rette kan forlanges. Innen 15 mai sendes ansøking til skogforvalteren sammen med en liste, hvori er opført i nummerorden de bruksberettigede ansøkere som fortrinnsvis skal tildeles utvisning. Der blir så efter den opstilte rekkefølge foretatt utvisning til så mange nummer på listen, som man av hensyn til skogen hvert år finner det forsvarlig. Skogforvalteren kan fravike styrets innstilling når der er grunner derfor.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 11 juni. at departementet i henhold til kongelig resolusjon av 3 juni 1927 om fraktutjevning ved innenlands sending av malingsprodukter av hvete, rug og bygg og innført korn av disse kornslag d. d. i tilslutning til Stortingsbeslutning av 24 mai 1927 har utferdiget nedenstående nærmere bestemmelser om fraktutjevning innenlands, gjeldende fra 1 juli 1927 inntil videre:

1. Frakt godtgjøres kun for malingsprodukter av rug, hvete og bygg skikket til menneskeføde. Grensen mellom matmel og förmel angis ved typeprøve. Sådan typeprøve fås tilsendt ved henvendelse til Statens Kornkontor.

For korn av rug, hvete og bygg fra engrosfirmaer godtgjøres frakt bare når kornet selges og sendes til bygdemøller. Utgifter til assurance, ombordbringelse og ilandbringelse godtgjøres ikke.

2. Godtgjørelse for utlagt frakt utbetales engrosforret-

11 juni. ninger (grossister og møller m. v.) i korn og mel. Vedkommende forretning må på forhånd være godkjent av Statens Kornkontor. Der godtgjøres som regel bare den frakt som svarer til forsendelse efter billigste vei og på billigste måte fra nærmeste importhavn til forbruker eller detaljist. Under spesielle forhold kan Kornkontoret dispensere fra denne bestemmelse.

3. For korn av rug, hvete og bygg samt malingsprodukter herav fra oversjøiske havner godtgjøres billigste frakt (gjennemgangsfrakt) fra nærmeste importhavn til vedkommende importørs sted. Fra europeiske havner godtgjøres ved forsendelse til importører kun frakt fra nærmeste rimelige havn. I dette tilfelle vil der som regel ikke bli godtgjort frakt ved transport til importører utenfor Nord-Norge.

Som importhavner for hvete og malingsprodukter herav regnes:

Oslo, Larvik, Skien, Kristiansand S., Stavanger, Bergen, Trondhjem. For rug og bygg og produkter herav de samme havner og dessuten Moss, men for bygg og byggprodukter ikke Larvik.

4. Frakt som påføres varen ved transport fra grossist til grossist (firma som har rett til å få refundert frakt av Staten) eller fra mølle til grossist godtgjøres ikke. Kornkontoret kan dispensere fra denne bestemmelse.

5. Fraktutgiftene refunderes efter månedlige oppgjør, som innsendes direkte til Statens Kornkontor. Oppgjørene må være bilagt med oppgaver, hvori spesifiseres: Dato for avsendelsen, mengde (antall sekker à 100 kg.) spesifisert for hver enkelt varemottager og for rug, hvete, bygg, rugmel, hvetemel, byggmel, hvetegryn og byggryn, forsendelsesmåte, varemottagerens navn og nærmeste jernbanestasjon eller dampskipsanløpssted, samt utlagt frakt. (Utekspedisjoner hvorfor frakt ikke påløper medtas ogsaa i oppgavene.) Med fraktoppgjørene innsendes enn videre månedlige beholdningsoppgaver, hvori opføres tilgang og utekspedisjoner i månedens løp av korn og/eller malingsprodukter herav, spesifisert som ovenfor anført.

Ovennevnte oppgave må være innsendt innen den 15 i den efterfølgende måned.

Fraktbrev innsendes ikke, undtagen for tilleggsfrakter. Kvitterte fraktbrev må dog opbevares og innsendes når som helst på forlangende. Krav på tilleggsfrakter, som ikke er innkommet innen 3 måneder efter at forsendelsen har funnet sted, vil ikke bli refundert.

6. For å undgå forveksling skal der for avfallspro-

dukter av rug, hvete og bygg som importeres i sekkevekter 11 juni. over 80 kg. ved importen være påklistret sekkene en merkelapp, hvorpå der er trykt med iøienfallende skrift «fôrmel». Avfallsmel av rug, hvete og bygg malt ved møller der får fraktdogdgjørelse skal merkes på samme måte, forsåvidt de selges og sendes i sekkevekter over 80 kg. Denne merking skal foretas straks melet er malt.

Firmaer der får fraktdogdgjørelse må merke mel til menneskeføde med «matmel», på samme måte som for avfallsmel, forsåvidt melet sendes i sekkevekter under 100 kg.

Mel hvorfor der ønskes godtgjort frakt må på fraktbrevet uttrykkelig være anført som «matmel». Opføres avfallsmel på samme fraktbrev, må dette uttrykkelig være anført som fôrmel.

7. Kjøregodtgjørelse for transport fra jernbanestasjon eller dampskibsstoppsted utbetales fra 1 juli d. å. efter de hittil gjeldende regler, med 5 øre pr. 100 kg. pr. km. for transport utover 20 km.

8. For transport ved leilighetsfartøi og for avhentning sjøverts med egen båt godtgjøres godsrudefrakt ÷ 25 %.

Ved landverts transport med bil eller annet kjøretøi til steder som har jernbaneforbindelse godtgjøres frakt til mottagerens nærmeste jernbanestasjon efter jernbanens regulativ for vognladningsfrakt.

9. Bygdemøller ydes vanlig godtgjørelse for utfrakter i den utstrekning det finnes hensiktsmessig, eller det kan skje uten unødiggordyrelse av transporten. De enkelte bygdemøller må ved henvendelse til Statens Kornkontor få fastsatt de nærmere betingelser så vel som sine fraktdistrikter.

Kongelig resolusjon, hvorved med hjemmel i midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister for såvidt angår anvendelse av tvungen voldgift av 5 mai 1927 bestemmes: 14 juni.

A. At efternevnte tvister som forgjeves har vært undergitt megling efter forestilling derom fra riksmeglingsmannen skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler, nemlig:

1. Norsk Arbeidsgiverforening og Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstof A/S, og Rjukanbanen med Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Murerforbund.
2. Norsk Arbeidsgiverforening og A/S Skiensfjordens Kalkbrudd med Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund.
3. Norsk Arbeidsgiverforening og Den norske Galosche og

- 14 juni. Gummivarefabrikk med Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund.
4. Norsk Arbeidsgiverforening og Gummifabrikken National med Norsk Kemisk Industriforbund.
 5. Norsk Arbeidsgiverforening og Lilleborg fabrikker i Oslo og Stavanger med Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund.
 6. Norsk Arbeidsgiverforening og Lysaker fabrik med Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund.
 7. Norsk Arbeidsgiverforening og de denne tilsluttede tobaksfabriker i Oslo og Kristiansand S. med Tobakarbeiderforbundet i Norge.
 8. Norsk Arbeidsgiverforening og Bergens Bliktrykkeri med Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.
 9. Norsk Arbeidsgiverforening og Mineralvandfabrikkene, Nora fabrikker A/S, og A. Parelus A/S Mineralvandfabrik med Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.
 10. Norsk Arbeidsgiverforening og Hylla Kalkverk i Trondelagen med Norsk Bygningsarbeiderforbund.
 11. Norsk Arbeidsgiverforening og Mjøndalens Kalkfabrik med Norsk Bygningsarbeiderforbund.
 12. Norsk Arbeidsgiverforening og Osterhaugsgatens høvleris Trævarefabrik (maskinsnekkeriet og benkesnekkeriet) med Norsk Bygningsarbeiderforbund og Norsk Høvleriarbeiderforbund.
 13. Norsk Arbeidsgiverforening og Felleskjøpet, Oslo samt Kristiania-grossistenes Arbeidsgiverforening og Trondhjems Forretningsstands gruppe forsåvidt angår kjøpere, lagerarbeidere og chauffører med Norsk Transportarbeiderforbund.
 14. Norsk Arbeidsgiverforening og de denne tilsluttede garvermestre i Oslo, Marcus og Ewald Omdals Finlærfabrik, Drammen, Lillestrøms Læderfabrik, Lillestrøm, E. Hagens Lærfabrik, Hamar, A. Schriwer, Skien og A. & Birger Lunke, Elverum med Norsk Skind-, Lær- og Gummiindustriarbeiderforbund.
 15. Norsk Arbeidsgiverforening, Den norske Remfabrik, Viking Rem- og Pakningsfabrik og Christiania Remfabrik med Norsk Skind-, Lær- og Gummiindustriarbeiderforbund.
 16. Norsk Arbeidsgiverforening og lærvarefabrikker i Oslo, Fredrikshald og Lillehammer med Norsk Skind-, Lær- og Gummiindustriarbeiderforbund.
 17. Norsk Arbeidsgiverforening og Trondhjems Blikemballagefabrik med Norsk Jern- og Metalarbeiderforbund.

18. Norsk Arbeidsgiverforening og Løkeberg Lerindustri 14 juni.
med Norsk Arbeidsmannsforbund.
19. Norsk Arbeidsgiverforening og Elektrotekniske Firmaers
Landsforening med Norsk Elektrikker- og Kraftstations-
forbund.
20. Østlandske Stenindustriforening og de denne tilsluttede
firmaer med Norsk Stenhuggerforbund.
21. Tricotagefabrikantene i Oslo med Norsk Skrædderfor-
bund, og Tricotagearbeidernes forening.
22. A/S C. Hildisch Læderfabriker, Oslo, med Norsk Skind-,
Lær- og Gummiindustriarbeiderforbund.

B. At enhver iverksettelse av arbeidsstengning eller arbeidsnedleggelse i anledning av de under A. nr. 1—19 nevnte tvister forbys.

Dette forbud trer i kraft straks.

C. At det i medhold av lovens § 2 nr. 2 settes Arbeidernes faglige Landsorganisasjon og Norsk Arbeidsgiverforening frist inntil torsdag den 16 juni kl. 9 morgen til å opnevne medlemmer av voldgiftsretten.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved over- 15 juni.
sendes fiskeriregler for Spirillen m. v. i Aadal
herred, Buskerud fylke.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925 har Landbruksdepartementet under 15 juni 1927 fastsatt følgende fiskeriregler for Spirillen og Aadalselven samt for de i disse fallende elver og bekker så langt som ørret og sik går op, i Aadal herred, Buskerud fylke:

1. Ethvert slags fiske er forbudt fra og med 15 oktober til og med 15 november samt fra og med 15 desember til og med 31 januar.

2. Bruk av drivgarn, fløt- og bunnvad er forbudt det hele år.

3. Bundne redskaper med mindre maskestørrelse enn 27 mm. mellem knutene i våt tilstand er forbudt.

4. Disse bestemmelser trer i kraft straks og forblir gjeldende inntil videre. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Lov om forbud mot salg av usløiet torsk 16 juni.
i Lofoten og Vesterålen. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1927 sålydende:

§ 1. Under de store fiskerier innen Lofoten og Vesterålen sorenskriverier er kjøp og salg av usløiet torsk (skrei) forbudt. Undtatt herfra er småsalg efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

16 juni. § 2. Overtredelse av denne lov eller bestemmelser ut-
Nr. 1. ferdiget i henhold til loven straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

§ 4. Lov av 25 juli 1913 om salg av torsk efter vekt opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juni 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

16 juni. Lov om fredning av sildyngel.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1927 sålydende:

§ 1. Optagning av sjøen, omsetning eller anvendelse av fangster av sild som antas å inneholde vesentlige mengder småsild under 1 år, er forbudt. Jfr. § 2.

Undtatt fra forbudet er dog fangster som utelukkende anvendes til menneskeføde og/eller agn, eller som er blandet med brisling, såfremt brislingen utgjør over 5 procent av fangsten, regnet efter tall.

§ 2. Kongen eller den han overdrar det til, gir de nærmere regler for fangstens undersøkelse og bedømmelse.

§ 3. Overtredelse av denne lov straffes med bøter. Ulovlig gjort fangst eller dens verdi blir ved dom å inndra hos den skyldige, til fordel for statskassen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juni 1927.

HAAKON

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

16 juni. Lov om forandring i lov om skibsmann-
Nr. 3. skapers mønstring m. v. av 29 juni 1888 med tilleggslover av 28 mai 1892 og 26 juni 1925.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1927 sålydende:

I § 12 i lov om skibsmannskapers mønstring m. v. av 29 juni 1888 tilføies som fjerde ledd:

Fører av norsk fartoi, der går i innenriks fart, skal derhos føre en fortegnelse over alle personer under 18 år,

som er beskjeftiget ombord i hans skib. Fortegnelsen som skal inneholde opplysning om vedkommendes fødselsår og -dag føres således som bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement. 16 juni. Nr. 3.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juni 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om fastsettelse av Oslo havnedistrikts grense i Akerselven. 16 juni. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1927 sålydende:

Fra 1 juli 1927 skal grensen for Oslo havnedistrikt i Akerselven være sydsiden av de nuværende jernbanebroer over elven.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juni 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon. I de ved kongelig resolusjon av 16 juni. 19 juli 1912 fastsatte «Forskrifter angående utøvelsen av den konsulære rettspleie» fastsettes fra 1 juli 1927 nedenstående forandringer:

I.

Følgende paragrafer skal fra 1 juli 1927 lyde således:

§ 5, nr. 1.

1. Konsulardommeren avlegger den for dommere foreskrevne forsikring.

§ 8, første ledd.

Har nogen oversittet de frister som er foreskrevet i bestemmelsene om anke, kjæremål og opfriskning, kan han ved skriftlig eller muntlig henvendelse til konsulardommeren begjære opreisning mot oversittelsen og fastsettelse av en ny frist, når han sannsynliggjør, at det ikke kan legges ham tillast at fristen er oversittet, eller når i øvrig særlige omstendigheter taler derfor for forsømmelsen ikke er forsettlig.

§ 17.

Når dom eller annen avgjørelse av konsulardommer eller konsularrett bringes

16 juni. inn for høiere rett, skjer dette til Oslo overrett, dersom ikke annet er bestemt.

§ 20, nr. 1.

1. Uteblir saksøkeren fra rettsmøtet, uten at det er opplyst eller sannsynlig at han har gyldig forfall, skal saken avvises eller frifinnende uteblivelsesdom avsies, dersom saksøkte møter og forlanger dom. Saksøkte kan i begge tilfelle kreve saksomkostninger tilkjent.

§ 31, nr. 2, annet ledd.

Uteblivelsesdommer gis tillike påtegning om innen hvilken tid den uteblevne i overensstemmelse med § 33 har adgang til å begjære saken opfrisket.

§ 33, nr. 1 og 2.

1. Når uteblivelsesdom er avsagt, kan den uteblevne part innen en viss frist, som konsulardommeren eller retten fastsetter efter omstendighetene i hvert tilfelle, og som ikke må gjøres kortere enn en uke efter dommens forkynnelse, ved skriftlig eller muntlig henvendelse til konsulardommeren begjære saken opfrisket.

2. Når sådan begjæring fremsettes innen den bestemte frist, skal konsulardommeren beramme tid og sted til sakens opfriskning og meddele den vinnende part underretning efter de for stevning gitte regler. Dersom den uteblevne part ved det til sakens opfriskning berammede møte påny uteblir uten gyldig forfall, forspiller han sin rett til videre procedyre i saken. Møter han, skal saken påny behandles og avgjøres uten hensyn til uteblivelsesdommen.

§ 34, nr. 1, 2, 5 og 6.

1. Vil en part i tilfelle hvor det er adgang til det, påanke en dom i borgerlig sak til høiere rett, må skriftlig ankeerklæring i tre eksemplarer inngis til konsulardommeren innen tre måneder efter forkynnelsen av dommen (§ 32, jfr. § 11).

Ankeerklæringen må inneholde en bestemt erklæring om hvilke deler av dommen anken rettes mot, og angide enkelte feil ved saksbehandlingen eller avgjørelsen som anken grunnes på. Den må enn videre inneholde begrunnelsen av ankeerklæringen og den påstand som nedlegges, og i tilfelle sådant forbehold som omhandles i nr. 4.

Samtidig med at ankeerklæringen inngis har den ankende part å erlegge den lovbestemte betaling for behandlingen av saken ved den høiere rett.

2. Konsulardommeren lar ankeerklæ- 16 juni.
ringen forkynne for motparten efter at
han har gitt den påtegning om at motparten
— såfremt han vil imøtegå anken — må inn-
levere sitt skriftlige tilsvartil konsular-
dommeren innen en frist som denne fastset-
ter og som i almindelighet bør være fire
uker. Ved forkynnelsen skal parten også
gjøres bekjent med bestemmelsen i nr. 4,
hvorom påtegning gjøres på ankeerklærin-
gen. Tilsvaret skal inneholde partens på-
stand og begrunnelsen for denne, og i til-
felle sådant forbehold som omhandles i
nr. 4.

5. Konsulardommeren skal gi ankeer-
klæring og tilsvartil påtegning om tidspunk-
tet for innleveringen. Finner han feil eller
mangler ved ankeerklæringen eller tilsva-
ret, skal han gi vedkommende part anled-
ning til å rette dem, såfremt det skjer in-
nen utløpet av de fastsatte frister. Han
skal veilede partene med utferdigelse av
ankeerklæringen og tilsvaret.

Konsulardommeren skal på forlangende gi partene
skriftlig bevidnelse om hvorvidt og i tilfelle når ankeerklæ-
ring er inngitt.

6. Når tilsvarsfristen er utløpet, inn-
sender konsulardommeren straks alle sa-
kens dokumenter til vedkommende høiere
rett.

§ 35. Om sakens behandling for høiere
rett gjelder de almindelige regler om ret-
tergangsmåten fortvistemålforsåvidt ikke
annet er bestemt. Saken behandles skriftlig
når ikke begge parter møter.

Uteblivelsesdom avses aldri. Den part
som uteblir, anses å henholde sig til det
som fra hans side er anført i sakens doku-
menter.

§ 36 nr. 4 annet ledd og nr. 5. Finner konsulardom-
meren eller i tilfelle konsularretten kjæremålet grunnet, av-
hjelpes det hvis dertil er adgang. I motsatt fall skal kon-
sulardommeren uten opphold oversende erklæringen tillikemed
de fornødne dokumenter og utskrifter til vedkommende
høiere rett.

Nr. 5 opheves.

16 juni.

§ 37 nr. 1.

1. Dommer fullbyrdes og foreløbige sikkerhetshandlinger foretas av konsulardommeren som derved, såvidt det efter forholdene på stedet lar sig gjøre, skal iaktta de i norsk lov gjeldende regler. En dom må ikke iverksettes før forkynnelse har funnet sted. Dom i en sak som gjøres til gjenstand for opfriskning eller påanke, kan på domhaverens begjæring og efter kjennelse av konsulardommeren fullbyrdes uansett opfriskningen eller påanken når opsettelse kunde medføre betydelig tap for nogen vedkommende, og der for følgene av dommens fullbyrdelse i det tilfelle at den senere forandres, stilles sådan sikkerhet som av konsulardommeren anses tilstrekkelig.

§ 61.

1. Vil tiltalte eller fornærmede, i tilfelle hvor det er adgang til det, begjære en straffesak innbragt til fornyet behandling for lagmannsretten i Oslo, faar bestemmelsen i § 60 tilsvarende anvendelse, dog således at en sakfører som har rett til å optre for lagmannsrett, kan tre i stedet for en høiesterettssakfører i det tilfelle som er omhandlet i § 60 nr. 4.

2. Ved behandlingen av saken for lagmannsrett er tiltaltes nærvær bare nødvendig

a) dersom retten finner det påkrevet til sakens opplysning, eller

b) dersom tiltalte er dømt til fengsel i mer enn seks måneder, eller påtalemyndigheten vil påstå ham idømt så høi straff.

§ 62, nytt annet ledd.

Det samme gjelder når det offentliges vil begjære fornyet behandling ved lagmannsrett.

II.

Overgangsbestemmelse.

De under avsnitt I omhandlede forandringer kommer ikke til anvendelse på saker som er innbragt for konsulardommeren før 1 juli 1927.

16 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

I.

I henhold til lov nr. 6 av 17 juli 1925 avsnitt V § 19, jfr. tilleggslov av 25 februar 1927, fastsettes fra 1 juli 1927 sådan forhøielse av den godtgjørelse som tilkommer vidner efter lov nr. 2 av 21 juli 1916:

1. For reise med jernbane eller dampskib (jfr. lovens § 3) godtgjøres: Med jernbane det som billetten koster på III. klasse, dog ikke over 8 øre pr. km.; med dampskib nødvendige utlegg til billett og innskrivningspenger til annen plass, dog ikke over 50 øre pr. sjømil.

2. Godtgjørelsen efter lovens § 4 første ledd forhøies til kr. 2,40 for hvert døgn eller del av et døgn og kr. 1,60 for hver natt.

3. Godtgjørelsen efter § 5 forhøies således at den ikke må overstige kr. 2,40 pr. dag.

II.

I henhold til lov nr. 2 av 21 juli 1916 § 7 fastsettes nedenstående forskrifter om utbetaling av vidnegodtgjørelse:

§ 1. Vidner som av retten er innkalt til å avgi forklaring i en civil sak, skal efter begjæring utbetales et forskudd på reisegodtgjørelsen forsåvidt vidnet har krav paa godtgjørelse, jfr. lovens § 2.

Når et vidne har begjært å få forskudd, sørger retten for at vidnet blir tilstillet beløpet innen reisen tiltredes. Retten kan pålegge lensmannen i det distrikt hvor vidnet opholder sig, å utbetale forskuddet av offentlige midler. Retten skal i så fall straks refundere lensmannen beløpet.

§ 2. Når vidnet møter frem i retten, leveres der ham en blankett til regning over vidnegodtgjørelsen. Retten veileder vidnet med å skrive regningen, som underskrives av vidnet og attesteres av retten (rettsskriveren).

Vidnegodtgjørelsen utbetales såvidt mulig under vidnets fremmøte på rettsstedet.

Godtgjørelsen utredes av det forskudd som vedkommende part har innbetalt til retten i henhold til tvistemålslovens § 170.

Er tilstrekkelig forskudd ikke innbetalt, utredes godtgjørelsen av statskassen mot refusjon av parten.

§ 3. For utbetaling av vidnegodtgjørelse i straffesaker skal fremdeles gjelde de regler som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 14 desember 1889 med senere forandringer.

§ 4. Justisdepartementet kan gi nærmere regler til gjennomførelse av disse forskrifter.

Kongelig resolusjon, hvorved det overlates til Justisdepartementet å gi sådanne forskrifter om rettsbøker m. v. som er nevnt i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 § 136. 16 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til § 2 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 meddeles stadfestelse på Vang herredsstyres beslutning av 16 mai 16 juni.

16 juni. 1927 om at ingen innen Vang herred må ta imot barn til opfostring (pleiebarn) for betaling uten at han eller hun har fått tillatelse dertil av helserådet.

16 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av lov av 8 august 1924 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer utferdiges nedenstående regler om kontroll med innførsel og omsetning av honning:

§ 1. En vare må kun utbys til salg eller innføres under betegnelsen honning eller ordforbindelser, hvori ordet honning forekommer, når den alene består av det produkt som biene samler av blomstenes nektar og lagrer i bikuben.

Honning må ikke være tilsatt fremmede stoffer, såsom farvestoffer, konserveringsstoffer, sukker eller vann, og må være av ren og frisk beskaffenhet.

§ 2. Såfremt varen ikke tilfredsstiller foranstående krav, blir den å betrakte som surrogat, som ikke kan omsettes under betegnelsen honning eller ordforbindelser, hvori ordet honning forekommer. På emballasje for sådant surrogat og på fakturaer og andre forretningspapirer vedkommende samme må den nevnte betegnelse ikke forekomme, og det må heller ikke finnes avbildninger av bier, bikuber og utbyggede voks-kaker o. l.

Det må ikke i reklameøiemed anvendes avbildninger eller benyttes uttrykk som er skikket til å fremkalle forveksling med honning.

Omsetning av honningkake er undtatt fra disse regler.

§ 3. Honning som innføres fra utlandet, skal være ledsaget av faktura med påtegnet erklæring fra avsenderen av varen om at den fyller kravene efter § 1 i disse regler. I motsatt fall blir varen å innføre og forhandle som surrogat, og tollvesenet skal straks varsle vedkommende kontrollør med opgivende av mottager og kvantum.

§ 4. All utenlandsk honning som utbys til salg i detalj, skal på lett synlig måte og med tydelige og i forhold til emballasjens størrelse passende store bokstaver på særskilt etikett være merket «Utenlandsk honning».

Dette gjelder selv om det på emballasjen ellers finnes betegnelser som er ment å skulle tilkjennegi produksjonsstedet, som Kuba-honning, Kalifornia-honning o. l.

§ 5. Ved omsetning av honning i detalj (av handlende eller direkte fra produsent til forbruker) skal honningen være innesluttet i en passende emballasje, helst av blikk eller glass. Blikkemballasje må være ny og all emballasje må være fullstendig ren.

Emballasjen skal være forsynt med etikett påstemplet «Ekte honning». Etiketten skal dessuten inneholde angivelse

av produsentens navn eller navnet på vedkommende som for- 16 juni. handler varen.

Omsetning av norsk honning i detalj kan også foregå i løs vekt, hvis kjøperen selv holder emballasje. Ved sådant salg bortfaller de i denne paragraf gitte påbud om merkning av emballasjen.

Uttrykk som kløverhonning, lynghonning o. l. tillates anvendt ved siden av betegnelsen «Ekte honning», når produsenten eller selgeren vet at honningen for en vesentlig del er samlet fra disse blomster.

§ 6. Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser angående gjennomførelsen av kontrollen, likesom det kan dispensere fra reglene.

§ 7. Disse regler trer i kraft 1 august 1927 og gjelder inntil videre.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter forsåvidt strengere straff ikke kommer til anvendelse efter den almindelige borgerlige straffelov.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 6 i 16 juni. lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 og herredsstyrets beslutning av 12 april 1927 stadfæstes nedenstående skogvedtekter for Botne herred, Vestfold fylke:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær, som 1,5 m. fra høieste rotgren holder mindre tverrmål enn 21 cm. utenpå barken på treets bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av statens skogforvalter eller fylkesskogmesteren eller en av deres assistenter eller en av de i § 5 nevnte opsynsmenn åvirkes:

- a. undertrykte, uveksterlige, vantrevne eller beskadigede trær,
- b. trær som av hensyn til skogens trivsel eller til befordring av skogens ettervekst bør hugges.

Ved utblinkningen merkes trærne på rot og stamme med blinkøks, godkjent av kommunestyret eller fylkesskogsselskapet.

§ 3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkning eller — hvor sådan ikke anvendes — hugst igangsettes. Dog kan blinkning og hugst også settes i gang med kortere varsel, når skogrådet samtykker deri.

§ 4. Den som utfører blinkningen eller utvisningen, har rett til å kreve gjensatt de nødvendige le- og frøtrær. Disse

16 juni. skal merkes på en særskilt måte og må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de foran nevnte tjenestemenn.

§ 5. Der velges et skogråd for herredet. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse.

§ 6. Opsynsmennenes lønn utredes av kommunekassen mot refusjon av det halve beløp av statskassen.

Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 7. Tvist om utblinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet.

§ 8. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

16 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til lov om luftfart av 7 desember 1923 § 34 meddeles det tyske luftfartsselskap Luft-Hansa A/G konsesjon til å drive erhvervsmessig luftfartsvirksomhet forsåvidt angår den del av ruteflyvningen Stettin—Kjøbenhavn—Göteborg—Oslo som foregår over norsk område.

Konsesjonen, som gjelder til 14 september 1927 meddeles på følgende betingelser:

1. At Forsvarsdepartementet meddeler fornøden flyvetillatelse i henhold til luftfartslovens § 15 b.
2. At Forsvarsdepartementet treffer bestemmelse angående godkjennelse av selskapets takster for befordring av personer eller gods, av de av selskapet utferdigede reglementer for tjeneste og for befordring av personer og gods samt fastsetter takster for bruken av innenlandske landingsstasjoner eller anlegg som benyttes.
3. At konsesjonshaveren forplikter sig til — om så måtte ønskes — å føre post fra Norge for godtgjørelse og efter øvrige vilkår som fastsettes av Poststyret bl. a. på grunnlag av hvad det betaler for postførsel i lignende rute.
4. At konsesjonshaveren velger Norsk Luftfartsselskap A/S, Oslo, som representant i Norge for formidlingen av saker like overfor de norske myndigheter, — samt at konsesjonshaveren overlater til dette selskap den lokale trafikk (ved Oslo m. v.) i forbindelse med ruten.
5. At de i Norge til enhver tid gjeldende bestemmelser om luftfart overholdes.

Utgiver: Byråchef Young.